

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Francouzská republika tím, že neumožnila započítání praxe a počtu odsloužených let ve veřejném sektoru jiného členského státu příslušníkům Společenství, kteří vstupují do francouzské veřejné nemocniční služby, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 39 ES a článku 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství⁽¹⁾;
- uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

Členské státy jsou povinny započítat doby zaměstnání ukončené migrujícími pracovníky ve srovnatelné oblasti činnosti v jiném členském státě pro účel naboru, zařazení a určení počtu odsloužených let těchto pracovníků ve své vlastní veřejné službě, za stejných podmínek, které platí pro počet odsloužených let a odbornou praxi nabytý v jejich vlastních systémech. Platná francouzská úprava neumožňuje započítání praxe a počtu odsloužených let ve veřejném sektoru jiného členského státu příslušníkům Společenství, kteří vstupují do francouzské veřejné nemocniční služby.

(¹) Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio ze dne 23. února 2004 ve věci Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a další proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto

(Věc C-231/04)

(2004/C 201/19)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) ze dne 23. února 2004 ve věci Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a další proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto, které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 3. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Představuje Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na straně druhé, uzavřená dne 16. prosince 1991 (Úř. věst. L 347, 31.12.1993), platný a dostatečný právní základ pro svěření pravomoci Evropskému společenství k přijetí dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně označování vín, uzavřená dne 29. listopadu 1993 (Úř. věst. L 337, 31.12.1993); tato otázka se klade rovněž s ohledem na čl. 65 odst. 1 společného prohlášení č. 13 a přílohu XIII (body 3, 4 a 5) evropské dohody z roku 1991 týkající se případné výhrady svrchovanosti a pravomoci každého z členských států v oblasti vnitrostátního zeměpisného označování jejich zemědělsko-potravinářských výrobků, včetně vinařských produktů, a která vylučuje veškerý přechod svrchovanosti a pravomoci v této oblasti na Evropské společenství?
- 2) Je třeba prohlásit dohodu mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně označování vín, uzavřenou dne 29. listopadu 1993 (Úř. věst. L 337), která upravuje ochranu zeměpisných označování týkajících se oblasti průmyslového a obchodního vlastnictví, za neplatnou a neúčinnou v právním řádu Společenství vzhledem k tomu, že tato dohoda nebyla ratifikována jednotlivými členskými státy Evropského společenství, zejména s ohledem na stanovisko 1/94 Soudního dvora Evropských společenství týkající se výlučné pravomoci ES?
- 3) V případě, že dohoda Společenství z roku 1993 (Úř. věst. L 337) má být jako celek považována za zákonnou a použitelnou, je třeba mít za to, že zákaz používání označení „Tocai“ v Itálii po roce 2007, který vyplývá z výměny dopisů mezi stranami při uzavření této dohody (a k ní připojených), je neplatný a neúčinný, neboť je v rozporu s právní úpravou stejnojmenného označování stanoveného toutéž dohodou z roku 1993 (viz čl. 4 odst. 5 a protokol připojený ke smlouvě)?
- 4) Je třeba mít za to, že druhé společné prohlášení připojené k dohodě z roku 1993 (Úř. věst. L 337), podle kterého smluvní strany nebyly informovány v okamžiku vyjednávání o existenci stejnojmenných označení evropských a maďarských vín, představuje akt zjevně odchýlený od skutečnosti (vzhledem k tomu, že italská a maďarská označení pro vína „Tocai“ existovala a spoluexistovala po staletí, byla oficiálně uznána v roce 1948 v dohodě mezi Itálií a Maďarskem a nedávno byla převzata do právní úpravy Společenství) mající za následek neplatnost části dohody z roku 1993, ze které vyplývá zákaz používat v Itálii označení Tocai, a to na základě článku 48 Vídeňské úmluvy o smluvním právu?

- 5) Je třeba s ohledem na článek 59 Vídeňské úmluvy o smluvním právu vykládat Dohodu o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) (Úř. věst. L 336, 23.11.1994), která byla uzavřena v rámci Světové obchodní organizace (WTO) a která vstoupila v platnost 1. ledna 1996, a tudíž po vstupu dohody Společenství z roku 1993 v platnost (Úř. věst. L 337), v tom smyslu, že se její ustanovení v oblasti právní úpravy stejnojmenného označování vín použijí namísto ustanovení dohody Společenství z roku 1993 v případě neslučitelnosti uvedených ustanovení vzhledem k tomu, že se jedná o tytéž smluvní strany dvou dohod?
- 6) Je třeba vykládat články 22 až 24 části II oddílu 3 přílohy 1 C dohody zakládající Světovou obchodní organizaci (WTO) obsahující dohodu TRIPS (Úř. věst. 1994, L 336), která vstoupila v platnost 1. ledna 1996, v případě existence dvou stejnojmenných označení pro vína vyráběná ve dvou různých zemích, které jsou stranami dohody TRIPS (buď se stejnojmennost týká dvou zeměpisných označení používaných v obou zemích, které jsou stranami dohody a nebo se týká zeměpisného označení jedné smluvní země a stejnojmenného označení týkajícího se vinné révy tradičně pěstované v jiné smluvní zemi), v tom smyslu, že tato dvě označení mohou být v budoucnosti nadále používána, pokud byla používána v minulosti dotyčnými výrobci buď v dobré víře nebo alespoň během deseti let před 15. dubnem 1994 (čl. 24 odst. 4 TRIPS) a pokud každé označení jasně uvádí zemi nebo region nebo oblast původu chráněného vína způsobem, aby nevedl spotřebitele v omyl?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Arbeitsgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 5. května 2004 ve věci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(Věc C-233/04)

(2004/C 201/20)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Arbeitsgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 5. května 2004 ve věci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG., které došlo Kanceláři Soudního dvora dne 3. června 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Arbeitsgericht Düsseldorf žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je při zkoumání existence převodu závodu dle článku 1 směrnice 2001/23/ES⁽¹⁾ – nezávisle na otázce vlastnických vztahů – v případě nového zadání zakázky, v rámci celkového uvážení, podmínkou pro konstatování převodu provozních prostředků ze strany původního dodavatele na nového dodavatele, že jsou provozní prostředky přenechány oprávněné osobě za účelem vlastního hospodářského využití? Je v důsledku toho pro připuštění převodu provozních prostředků nezbytné, aby bylo dodavateli zakázky přiznáno oprávnění rozhodnout o druhu a způsobu využití provozních prostředků v jeho vlastním hospodářském zájmu? Je proto nutné rozlišovat, zda provozní prostředky zadavatele představují „předmět“ nebo „prostředek“ plnění poskytnutého dodavatelem?
- 2) V případě, že Soudní dvůr odpoví na první otázku kladně:
 - a) Je vyhrazení provozních prostředků k vlastnímu hospodářskému využití vyloučeno tehdy, jestliže zadavatel poskytne provozní prostředky dodavateli k pouhému užívání, a údržbu, včetně s ní spojených nákladů, nese zadavatel?
 - b) Jedná se o vlastní hospodářské využití dodavatelem, používá-li v rámci kontroly cestujících na letištích k jejímu provedení rámové detektory, ruční detektory a prosvěcovací zařízení poskytnuté zadavatelem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16.

Žaloba podaná dne 4. června 2004 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království

(Věc C-235/04)

(2004/C 201/21)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. června 2004 žaloba směřující proti Španělskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou D. M. Van Beekem a G. Valero Jordanou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.